

Ἀναλόγιον

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΙΚΟΝ

Ὁ Δεκάλογος τοῦ Ἱεροψάλτη

Ἀπὸ τὸ βιβλίον: “Τὸ ἄγραφο Τυπικὸ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας“ (1993) τοῦ Ἱεροψάλτου κ. Ἰωάννου Χ. Δαμαρλάκη:

1. Νὰ στέκεται κατὰ τὴν ὥρα τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν σὲ στάση ΗΓΕΜΟΝΙΚΗ, ΤΑΠΕΙΝΗ χωρὶς περιττὰς κινήσεις, μορφασμούς, κ.λ.π.
2. Νὰ φορᾷ πάντοτε τὸ ἱερὸ ράσσο καὶ νὰ Προσπαθεῖ καὶ οἱ βοηθοὶ του νὰ εἶναι ρασσοφορεμένοι. Προσδίδει ἱεροπρέπεια.
3. Νὰ ψάλλη πάντοτε μέσα ἀπὸ τὰ βιβλία τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς μας, σύμφωνα μὲ τὸν κανόνα τῆς ἐν Λαοδικεῖα Οἰκουμενικῆς συνόδου “ἀπὸ διφθέρας ψάλλειν”.
4. Νὰ ψάλλη πάντα τὸ ἴδιο εἴτε εἶναι μόνος του στὴν Ἐκκλησία εἴτε ὑπάρχει πλήρης ἐκκλησίασμα γιὰτὶ σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις τὸν πανταχοῦ παρόντα Θεὸ ὑμνεῖ.
5. Νὰ συνδυάζει τὸν τρόπο τῆς ψαλμωδίας μὲ τὸ νόημα τοῦ ὕμνου π.χ. ἀλλιῶς ἐκφράζεται ὁ διατονικὸς ἦχος τῆς Μ. Πέμπτης καὶ ἀλλιῶς ὁ διατονικὸς ἦχος τοῦ Πάσχα. Πρέπει δηλαδὴ νὰ ψάλλη “χρωματισμένα καὶ ὄχι ἄσπρα”.
6. Νὰ σέβεται τοὺς Λειτουργοὺς Ἱερεῖς καὶ τοὺς συναδέλφους καὶ νὰ συνεργάζεται ἀρμονικὰ μαζί τους.
7. Ἀπὸ τὴν στιγμή πού περιβάλλεται τὸ ἱερὸ ράσσο καὶ ἀρχίζει νὰ ἐκτελεῖ τὰ ἱερά του καθήκοντα πρέπει “πᾶσαν τὴν βιωτικὴν μέριμναν” νὰ ἀποχωρίζεται.
8. Νὰ ἀπαγγέλλη τὰ ἀναγνώσματα καὶ νὰ ψάλλη τὰ μέλη εὐάρθρως καὶ ἐννοιολογικὰ ὥστε οἱ πιστοὶ νὰ κατανοοῦν καὶ νὰ συμμετέχουν.

9. Νὰ γνωρίζη ὅτι κάθε ὑπερβολὴ κατὰ τὴν ὥρα τοῦ ψάλλειν βλάπτει ἀνεπανόρθωτα.

10. Νὰ συμμετέχει στὰ διαδραματιζόμενα τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἵνα μὴ ἐπαληθεύεται τὸ τροπᾶριον "πολλάκις τὴν ὑμνωδίαν ἐκτελῶν εὐρέθην τὴν ἁμαρτίαν ἐκπληρῶν".

Τέλος ὁ Ἱεροψάλτης ὡς κατώτερος κληρικὸς πρέπει νὰ συμπεριφέρεται ἀνάλογα. Ἡ μορφὴ του γενικά (ἐνδυμασία, κώμη κ.ἄ.), πρέπει νὰ "δείχνουν" πάντα τὸ ὑπόργημά του. Εἶναι κατ' ἐξοχὴν καὶ καθ' ὑπεροχὴν "Ἄνθρωπος Ἐκκλησιαστικός". Καὶ γιὰ νὰ ἐπιτύχη στὸ ἔργο του πρέπει νὰ διάγη βίον ἐνάρετον, "ἐν μελέτῃ, ἐν ἀκοῇ, ἐν πίστει, ἐν νηστεία, ἐν ὑπομονῇ καὶ ὑπακοῇ".